

EVEN VOORSTELLEN:

DYLAN VAN BEZOOIJEN

WERKSTUDENT MOBILITEIT

Hoi hoi! Ik ben Dylan van Bezooijen en ik ben één dag per week aan het werk als werkstudent binnen het team Mobiliteit. Naast mijn werk ben ik ook volop bezig met mijn Masteropleiding Civiele Techniek aan de Universiteit Twente, met een specialisatie in Transport Engineering & Management. Ik woon al 4 jaar in het mooie Enschede, maar kom oorspronkelijk uit (het bijna net zo mooie) Nijmegen. Voordat ik begon met mijn tijd als werkstudent bij de gemeente, was ik 3 maanden bezig met mijn afstudeeropdracht.

UITDAGING DICHTBIJ

Er waren meerdere redenen voor mij om mijn afstudeeropdracht bij de gemeente Enschede te doen. Ten eerste; ik vind het belangrijk om mijn kennis ook lokaal toe te kunnen passen. Er is veel te zeggen over de voordelen van op afstand werken aan een project. Echter mist dan vaak de aansluiting en het ruimtelijk inzicht waar veel projecten om vragen. Daarbij komt ook kijken dat ik het belangrijk vind veel fysiek aanwezig te kunnen zijn op kantoor om zo de organisatie en collega's beter te leren kennen. Naast praktische zaken merkte ik ook dat Enschede veel uitdagingen kent, ook op het gebied van mobiliteit. Ook zag ik dat Enschede veel ambitie heeft om deze uitdagingen met een duurzaam wereldbeeld aan te pakken. Iets wat perfect past bij mijn opleiding en zelfbeeld.

”ZO LEER IK NIET ALLEEN VEEL VAN MIJN COLLEGA'S EN WERK, MAAR ANDERSOM OOK.

Mijn bachelor thesis ging, plat gezegd, over de nieuwe mobiliteit 'hubs' hier in Enschede. Wellicht heb je ze al gespot: groene hub borden staan al meer dan een jaar in het Kennispark en al bijna een halfjaar in Enschede-noord. Bij deze hubs kunnen gebruikers van (micro) deelfervoer, zoals de scooters van Felyx, of de e-bikes van Bolt, hun voertuig parkeren. Voorheen leek het parkeren van deelfoertuigen een beetje op het wilde westen, waardoor veel voertuigen smalle voetpaden en toegangen blokkeerde, met veel overlast als gevolg. Tijdens mijn afstudeeropdracht onderzocht ik of deze transitie naar hubs ook impact had op het gebruik van deelfervoer. Wat bleek; de hubs op zich resulteren in een verhoogd gebruik van deelfervoer. Een mooi resultaat, dat mede dankzij de goede begeleiding van mijn mentor (Rik Goossens) tot stand was gekomen.

Wil je hier meer over weten? Via de volgende link kom je bij het volledige document: <https://essay.utwente.nl/96562/>. Mijn afstudeerperiode smaakte naar meer. Leuke collega's die vaktechnisch veel kennis hebben én een manier om de kennis van mijn opleiding toe te kunnen passen. Zo leer ik niet alleen veel van mijn collega's en werk, maar andersom ook. Dit leerproces (van beide kanten) was daarom ook aanleiding om na mijn afstudeeropdracht verder te gaan als werkstudent.

VERDER ALS WERKSTUDENT

Mijn werkweek bij de gemeente ziet er elke keer anders uit. Het is af en toe lastig om te balanceren met colleges en andere verplichtingen aan de universiteit, maar gelukkig is het werk flexibel genoeg om daaromheen te buigen. Als het allemaal lukt, ben ik twee halve dagen op kantoor aan het

werk. In die tijd heb ik nog nooit een dag gezien die hetzelfde verloopt. Ik verricht vooral kleine, relatief technische, taken waar mijn collega's niet aan toe komen. Recente voorbeelden zijn het verzamelen en presenteren van vervoerstype data, contact met deelfervoerders betreft nieuwe hubs in Enschede-oost en het in kaart brengen van (te) brede voetpaden, zodat daar waar kan groen kan worden toegevoegd. Dit werk vereist op zichzelf niet veel directe samenwerking met mijn collega's binnen het team mobiliteit, echter is er tijdens wijkelijke vergadering of informele momenten genoeg tijd om nieuwe inzichten, ideeën en initiatieven te delen en bespreken met elkaar. Het is dan ook een hecht team waarbij ik het zeer waardeer dat iedereen met de neus dezelfde kant op staat; dat wil zeggen dat iedereen begrijpt waarom dit werk goed en met ambitie gedaan moet worden, zodat burgers ook in de toekomst gezond kunnen blijven leven in Enschede.

